

Sygn. akt VIII U 230/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SO Grażyna Łazowska	

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2021 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 14 stycznia 2021 r. **nr** (...) - 3/5

oddala odwołanie.

(-) Sędzia SO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 230/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 14 stycznia 2021r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu M. S. (S.) prawa do górniczej emerytury na podstawie art.50a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2020r., poz.53 ze zm.), gdyż na podstawie wniosku z 1 marca 2011r. ubezpieczonemu ustalone już zostało prawo do emerytury górniczej ze względu na wiek, o czym ubezpieczony został powiadomiony decyzją z 28 marca 2011r.

Odwołanie od decyzji wniósł ubezpieczony domagając się jej zmiany.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zawarte w decyzji skarżonej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z 28 marca 2011r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu M. S. (ur. (...)) prawo do emerytury górniczej ze względu na wiek 50 lat, zgodnie z art.50a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2020r., poz.53) od 1 marca 2011r., od miesiąca zgłoszenia wniosku.

W dniu 7 stycznia 2021r. ubezpieczony wystąpił z kolejnym wnioskiem o przyznanie prawa do nowej emerytury górniczej i przeliczenie części socjalnej emerytury od 7 stycznia 2021r.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał 14 stycznia 2021r. decyzję skarżoną.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. S. nie zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się do ustalenia czy ubezpieczony spełnia warunki do przyznania emerytury górniczej z art.50a ust.1 w związku z ukończeniem wieku 55 lat. Konsekwencją przyznania prawa do nowej emerytury wiązałoby się z możliwością przeliczenia świadczenia przez przeliczenie części socjalnej świadczenia od nowej podstawy prawnej, jeśli ubezpieczony legitymuje się co najmniej 30-miesięcznym okresem ubezpieczenia po przyznaniu prawa do pierwszej emerytury, zgodnie z art.53 ust.4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2020r., poz.53).

Zgodnie z art. 50a ust. 1 ustawy emerytalnej górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1,
- 3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W myśl ust. 2 tego samego przepisu wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Po myśli art. 21 ust. 1 cytowanej ustawy podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, stanowi:

- 1) podstawa wymiaru renty - w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do renty, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 5, albo
- 2) podstawa wymiaru ustalona na nowo w myśl art. 15.

Zgodnie z ust. 2 przepisu, ust. 1 pkt 1 stosuje się przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury.

Według z kolei art. 53 ust. 3 emeryturę, której podstawę stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury. Zgodnie jednak z ust. 4, przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień

do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Sąd orzekający podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Katowicach wyrażone z wyroku z 24 listopada 2015r. sygn. III AUa 2550/14, że przewidziana w art. 50a górnicza emerytura, której nabycie ustawodawca wiąże z osiągnięciem stosownego wieku, uzależnionego od określonego okresu pracy górniczej przewidzianej w art. 50c ust. 1 - pomimo, iż warunki do jej uzyskania określono w dwóch odrębnych ustępach tego przepisu, faktycznie stanowi rodzajowo tożsame świadczenie. W konsekwencji też ubezpieczony, któremu z chwilą osiągnięcia wieku 50 lat przyznano prawo do górniczej emerytury na podstawie ust. 2 omawianego art. 50a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. wobec wykazania okresu pracy górniczej wynoszącego łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, po ukończeniu 55 lat życia - tylko z tej przyczyny - nie nabędzie prawa do górniczej emerytury przewidzianej w ust. 1 art. 50a, albowiem w istocie po jego stronię wystąpiły jakiegokolwiek przesłanki uzasadniające uzyskanie prawa do kolejnego świadczenia - nadal uzależnionego od wykazania okresu pracy górniczej wynoszącego łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat, w tym co najmniej jedynie 10 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1.

W konsekwencji też ubezpieczony, któremu z chwilą osiągnięcia wieku 50 lat przyznano prawo do górniczej emerytury na podstawie ust. 2 omawianego art. 50a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. wobec wykazania okresu pracy górniczej wynoszącego łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, po ukończeniu 55 lat życia - tylko z tej przyczyny - nie nabędzie prawa do górniczej emerytury przewidzianej w ust. 1 art. 50a, albowiem w istocie po jego stronię nie wystąpiły jakiegokolwiek przesłanki uzasadniające uzyskanie prawa do kolejnego świadczenia - nadal uzależnionego od wykazania okresu pracy górniczej wynoszącego łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat, w tym co najmniej jedynie 10 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznania sprawy słusznie organ rentowy skarżoną decyzją odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej ze względu na wiek 55 lat z art. 50a ust. 1 ustawy emerytalnej, gdyż ubezpieczonemu decyzją z 28 marca 2011r. przyznano już prawo do emerytury górniczej z art. 50a ust. 2 ustawy emerytalnej z uwagi na ukończenie 50 lat. Brak jest obecnie podstaw do przyznania prawa do tego samego rodzajowo świadczenia.

W konsekwencji Sąd uznając skarżoną decyzję za prawidłową z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

(-) sędzia Grażyna Łazowska